

└ Lesi Zoltán

Tolltartó

Összegyűlt bennem a víz, mintha
csapot nyeltem volna,
előnt házat, kerteket. Hallottam
már erről valahol, mégse
tudom, sose értettem a történelmet.
Nem figyeltem oda, mert
tigrisem előbújt a tolltartóból
és akkor mindenütt indiánok. Üldöztek,
mint növekvő szervek, egy máj, egy vese,
egy tüdő biológiaóráról. De a víz
rosszabb, mert akkor indulnom kell.
Tavaszi ajándékom mint motoroscsónak
lebeg a vizek felett. Olyankor
kevés a levegő, de cserébe hagyok
neked a kabátgombokat, hogy morzsaként
szádba vedd, és majd focizunk
együtt a fogaid között.

Méhlepény

Friss forradásról a toll lekerül, de a begy
alatti fájás még könnyen begyógyul,
az alma bennem fekete-fehér.
Tésztaforma test gombostűfej
szívében eszmélnek a kamrák.
Tengersóval sütök neked méhlepényt,
a piros dudorok meggysemek
és persze lesz benne cukor és tojás,
ami a madárból megmaradt,
a vékony bőröndbe ez is belefér,
mint kórházi plüsstigris, aki
fogja a kezem, mert előre fáj.